

פרוטוקול מס' 85

מישיבת ועדת העבודה והרווחה
יום שני, כ"ו באייר התשנ"ז (2 ביוני 1997), שעה 9:30

נכחו: חברי הוועדה: מקסים לוי - היו"ר
אפי אושעיה
תמר גוז'נסקי
סופה לנדבר
ענת מאור

מוזמנים:

- ד"ר אלכס לבנטל
- יעל דוידזון
- עו"ד אילנה מישר
- זוהר ינון
- מירב שביב
- דורית מורג
- עו"ד דן אורנשטיין
- עו"ד טלי שטיין
- ישראל פרנד
- דניאלה ירון
- ד"ר מיכאל רוזנבלוט
- נועז ברנר
- סמי דוד
- ינון שנקר
- ד"ר יצחק קדמן
- דניאלה במברגר-אנוש
- ברכה זיגלמן
- מאיה כהן-הרטמן
- מנהל המחלקה לשירותי בריאות הציבור, משרד הבריאות
- מפקחת ארצית על אחיות בריאות הציבור, משרד הבריאות
- הלשכה המשפטית, משרד הבריאות
- אגף התקציבים, משרד האוצר
- רפרנטית אגף התקציבים, משרד האוצר
- סגנית היועץ המשפטי, משרד החינוך והתרבות
- הלשכה המשפטית, משרד המשפטים
- מחלקת ייעוץ וחקיקה, משרד המשפטים
- סגן היועץ המשפטי, משרד העבודה והרווחה
- החברה למשק וכלכלה, המרכז לשלטון מקומי
- מרכז קופת חולים כללית, חטיבה רפואית
- ראש אגף תקציבים, קופת חולים כללית
- קופת חולים לאומית
- לשכת המנכ"ל, קופת חולים מכבי
- מנכ"ל המועצה לשלום הילד
- שדולת הנשים בישראל
- יו"ר המחלקה לעובדת השכירה בהסתדרות
- נעמ"ת

יועץ משפטי: משה בוטון

מנהלת הוועדה: חנה פריידין

קצרנית: ימימה פרלס

סדר-היום:

1. הצעת חוק ביטוח בריאות ממלכתי (תיקון מס' 6) (שירותי בריאות לתלמידים בבתי הספר), התשנ"ז-1997.

2. הצעת חוק עבודת נשים (תיקון - זכות האשה בהריון), התשנ"ז-1997.

הצעת חוק ביטוח בריאות ממלכתי (תיקון מס' 6) (שירותי בריאות לתלמידים בבתי הספר), התשנ"ז-1997

היו"ר מקסים לוי:

אני פותח את הישיבה.

בשנה שעברה ובשנים עברו היה כבר ויכוח גדול על הנושא שעל הפרק. אני זוכר הסכם שנעשה עם השלטון המקומי, שאמר שבעקבות החלת חוק הבריאות הממלכתי, הממשלה תוציא את כל הנושא של האגרה בשנת 1996, והיא לא עשתה זאת. ההצעה בכללותה מציעה שמשרד הבריאות יהיה האחראי על בריאות העם, והוא אשר יטפל באופן ישיר בנושא הבריאות בבתי הספר. מי כמוני, כראש עיר לשעבר, מכיר את המצב שהיה בעבר, כשאחיות היו עובדות בבתי הספר. בעקבות החוק שקובע תשלום כבד מאוד של היטל הבריאות על ידי ההורים, אני חושב שאין להבחין בין בדיקות מניעה שנעשות בקופות החולים, לבין מצב שבו הרשויות מארגנות בדיקות כאלה. ההצעה היא במקומה, ואני מקווה שהיא תעבור היום את הקריאה השנייה והשלישית, לקראת שנת הלימודים הבאה.

תמר גוז'נסקי:

ראשית, ניסינו מתן שירותי בריאות בבתי הספר, שניתנו באמצעות הרשויות, ולמעשה ניתנו באמצעות חברות קבלניות, והיום אנחנו יודעים איך השירות הזה מתפקד בפועל. שנית, אנחנו נמצאים במצב שבו יש חוק ביטוח בריאות ממלכתי שמטיל על האזרחים תשלום מס באופן יחסי להכנסתם. במצב כזה, הדבר הראשון שמגיע למי שמבוטח, הוא רפואה מונעת. בתנאים האלה ההורים התקוממו, ובצדק, על כך שדורשים מהם תשלום נוסף, כי בעוד שהמס הוא לפי ההכנסה, התשלום הנוסף הוא לפי מספר הילדים, כך שמי שיש לו יותר ילדים, חייב ביותר מס לבריאות מונעת בבתי ספר. משרד הבריאות ומשרד האוצר נענו לתביעות האלה, ובפועל התקבלה החלטה אד-הוק שכרגע לא משלמים. אנחנו נמצאים במצב שבו, בעצם, גם הממשלה הכירה בכך שיש צדק בטענת ההורים שהם אינם צריכים לשלם, ובטענת ראשי הרשויות המקומיות שהם אינם צריכים לגבות את המס הזה, ואינם צריכים לעסוק בו.

הצורך בחוק הזה הוא שהחלטה הזאת של הממשלה היא אד-הוק. לדעתי, צריך לעגן את החלטה בחקיקה, כדי שמהיום והלאה, השירות הזה יינתן באמת לכל ילד ולכל תלמיד באשר הוא נמצא במערכת החינוך, ללא שום קשר לתשלומי ההורים או לאי תשלומי ההורים. השירות הזה צריך להיות ברמה הכי גבוהה שמדינת ישראל יכולה לספק, ורק משרד הבריאות יכול להבטיח זאת. נקודה נוספת היא, שלדעתי, אחיות בריאות הציבור המאומנות, המיומנות והמסורות, הן שצריכות לתת את השירות הזה.

היו"ר מקסים לוי:

תודה רבה. עו"ד אילנה מישר, בבקשה.

אילנה מישר:

משרד הבריאות הכין הצעת חוק ממשלתית, ושר הבריאות מבקש לדחות את ההצבעה לעוד שבועיים, כדי שיהיה אפשר להעביר את ההצעה הממשלתית לקריאה ראשונה, ולמזג את שתי ההצעות.

היו"ר מקסים לוי:

אני חושב שבעיקרון אין לחכות עם ההצעה, אם ההצעה עברה בקריאה ראשונה. הממשלה יכולה להסתייג מן ההצעה, והיא יכולה להעביר שינויים בתוך הצעת החוק. מדוע לחכות להצעה ממשלתית, אם יש הצעה שכבר עברה בקריאה ראשונה? מדוע לא עשו את זה מזמן? מדוע לחכות עם הבג"צים לשנת הלימודים? אני חושב שהיה לשר הבריאות מספיק זמן כדי לא לחכות עד היום. מאז שחוקק חוק ההסדרים ועד היום הזה, עברו שישה חודשים. אני לא רוצה להעמיד בסיכון את תלמידי בתי הספר לקראת שנת הלימודים. הרשויות צריכות להתעדכן ולהוציא חוזים לקראת שנת הלימודים, לכן אינני חושב שניתן להמתין עם הצעת החוק הזאת. מר זוהר ינון, בבקשה.

זוהר ינון:

גם שר האוצר מצטרף לבקשת שר הבריאות. אני חושב שאין שום סכנה לשירות לתלמיד, כיוון שהחלטת הממשלה אומרת שהוחלט לבטל את אגרת הבריאות לתלמיד, ושרי האוצר יגישו לוועדת השרים לענייני חקיקה ואכיפת החוק הצעת חוק בעניין, שתוגש לכנסת. זה נאמר בדיוק ברוח זו של ביטול האגרה.

תמר גוז'נסקי:

באיזה תאריך זה היה?

אלכס לבנטל:

ב-21 למרץ.

היו"ר מקסים לוי:

אותה התשובה שנתתי לשר הבריאות, ניתנת גם לשר האוצר. הגברת דניאלה ירון, בבקשה.

דניאלה ירון:

אני מעוניינת להפנות את תשומת לב הוועדה לכך שישנן רשויות מקומיות רבות שמקבלות היום את שירותי בריאות הציבור, בין באמצעות כח אדם שהרשות מפעילה, כדוגמת רשויות כמו ראשון לציון ורמת גן, ובין באמצעות ספקים המורשים לעסוק בבריאות הציבור, ואושרו על ידי משרד הבריאות.

היו"ר מקסים לוי:

אם כך, יתוקן, שנותן השירותים יהיה משרד הבריאות, או מי שהסמך שר הבריאות. בצורה כזאת משרד הבריאות יוכל לערוך מכרזים או התקשרויות, אבל האחריות הבלעדית היא על משרד הבריאות. עם כל הכבוד, החברה למשק וכלכלה או הרשויות המקומיות לא נבחרו כדי לשמור על בריאות העם. משרד הבריאות טוען כל הזמן שהוא לא אחראי לחינוך, לרווחה ולבריאות.

דניאלה ירון:

אנחנו בהחלט סבורים שהאחריות המקצועית והמיניסטריאלית היא של משרד הבריאות. יחד עם זאת, מבדיקות שעשינו, 50% מהרשויות המקומיות מקבלות את השירותים בין באמצעות ספקים ובין באופן עצמי שלהן, והן מעוניינות להמשיך כך, יחד עם קבלת הפיקוח של משרד הבריאות.

תמר גוז'נסקי:

מי משלם עבור השירותים הללו?

דניאלה ירון:

כיום הכסף עובר לרשויות המקומיות דרך משרד החינוך.

היו"ר מקסים לוי:

אנחנו לא מתעסקים כאן בחברה כזאת או אחרת. משרד הבריאות יכול למכור שירותים יוצאים מן הכלל, והחברה למשק וכלכלה יכולה להכנס למכרז עצמו של משרד הבריאות. אנחנו אומרים שמשרד הבריאות אחראי במישרין לבריאות התלמידים.

אילנה מישר:

גם בנוסח הנוכחי של החוק כתוב שמשרד הבריאות אחראי למתן השירות, ושהוא יכול לתת את זה בידי נותני שירותים. המצב הקודם לא היה משביע רצון, ואני חשבת להציע להוסיף בסוף הסעיף שאומר שזה יינתן בידי משרד הבריאות, ולכתוב: "או בידי רשות מקומית שיש לה מחלקה לבריאות הציבור בה עובדים אנשי מקצוע רפואי וסיעודי שאושרה בידי המנהל". כך אפשר להדק את הסמכות של משרד הבריאות.

היו"ר מקסים לוי:

בשלבים הראשונים הרשויות המקומיות באות עם בעיות תקציביות אדירות ומבהילות. אני חושש מאוד שאם אנחנו נוסיף למשרד הבריאות פן של רשות מקומית, או מחלקה, או שירותים, יהיה על אותה רשות מקומית לתת על פי חוק את השירות הרפואי. מה יקרה אם השירות לא יהיה טוב? אני אומר שמשרד הבריאות אחראי, או כל גוף שמשרד הבריאות יבחר למתן השירות. אינני רוצה לקבוע רשות מקומית, ולא חברה כזו או אחרת.

תמר גוז'נסקי:

איך הנוסח בתקנות לבריאות המשפחה?

יעל דוידזון:

כתוב: "משרד הבריאות, בין בעצמו ובין על ידי אחרים".

אילנה מישר:

זה מה שקיים היום. המצב לא היה טוב.

היו"ר מקסים לוי:

הוא היה טוב, אלא שבחוק הבריאות מופיע ששר הבריאות ושר האוצר יכולים לקבוע מדי פעם אגרה. אנחנו מטילים כאן את האחריות על משרד הבריאות, כיוון שהם רוצים להוציא את בריאות הנפש, את קופות החולים ואת בריאות התלמידים מתחום אחריותן. לאט לאט מעלימים את משרד הבריאות, כך שבסופו של דבר משרד הבריאות יהיה חשוף רק להתקשרויות. אני חושש שמשרד הבריאות יצטרך לתכנן מעתה, איך הוא מבצע את כל הנושא.

משה בוטון:

בדיון בישיבה הקודמת עמדת על כך שיהיה כתוב כאן שהשירות יינתן בידי משרד הבריאות, וזה הנוסח שעבר בקריאה ראשונה. נשאלת השאלה, ועל כך הוועדה צריכה להחליט, האם לעמוד על כך שמשרד הבריאות ייתן את זה, או לאפשר למשרד הבריאות לקנות את השירותים האלה מגורמים אחרים, כגון גופים, עמותות, רשויות מקומיות, וכד'. אני רק מעלה את השאלה בפני הוועדה. אם כתבתי "משרד הבריאות", אז מדובר רק במשרד הבריאות.

טלי שטיין:

לא, זה כולל נותני שירותים, מכרזים וכו'.

דורית מורג:

או מי שהוסמך על ידו. זה מוכרח להיות משרד הבריאות, או מי שהוסמך על ידו.

אלכס לבנטל:

השאלה היא אם ניסוח כזה לא גורם לנו את המצב שישנו השנה.

טלי שטיין:

אולי צריך להחליט באופן מהותי מי ייתן את השירותים המשפטיים.

משה בוטון:

אני רוצה שמשרד הבריאות ייתן אותם.

טלי שטיין:

אבל אם אתה כותב: "משרד הבריאות", אז יכול להיות שזה יתפרש: "לרבות נותני שירותים".

תמר גוז'נסקי:

אנחנו רוצים לדעת באיזה מצב נמצא השירות כיום, כאשר בפועל, כל מיני חברות נותנות את השירות הזה, כך או אחרת. אולי ד"ר לבנטל יסביר לנו את המצב.

אלכס לבנטל:

צריך להבין שבכל העולם המערבי השירות הזה ממשלתי או עירוני, ולעולם לא שירות ציבורי. השירות הזה לא מופרט בשום מקום בעולם, וכל המערכות בעולם עברו בשנים האחרונות הרבה מאוד רביזיות והפרטות, אבל לא המערכת הזאת. הסיבה לכך היא שיש פה יתרון יחסי למי שנותן את השירות. טיפות החלב צריכות להמשיך לתת את השירות הלאה בבתי הספר, אפילו רק מסיבות כלכליות גרידא, שאסור לנו להתעלם מהן, כי זה הרבה יותר זול.

בנושא המקצועי הגענו למצב אבסורדי שבו מספר עיריות החליטו שהן יוצרות שוק פתוח ויוצאות למכרזים בין הגופים השונים. יש ערים שבהן יש שלוש-ארבע חברות שנותנות את השירותים. מצב כזה לא יעלה על הדעת, כי בעיר כזאת אין לאף אחד מושג מה קורה בבתי הספר. זה לא נושא שאפשר לקחת עינינו בכל שנה אחיות חדשות ומנחים חדשים. זה מוכרח להיות מסודר, עם היתרון היחסי, וזה צריך להיות המשכי לטיפול שניתן בטיפת חלב. יש יתרון לכך מבחינה מקצועית ומבחינת החיסכון הכלכלי. אני חושב שאם היתה לפנינו ההצעה הממשלתית, היא היתה זהה לחלוטין להצעת החוק הזאת.

יעל דוידזון:

אני רוצה לחזק את דבריו של ד"ר לבנטל. אני חושבת שזאת היתה השנה גרועה ביותר מאז שאני מכירה את הנושא של שירותי הבריאות לתלמיד, והייתי במשך שנים אחות בית ספר. בחודשים מאי-יוני, ממש במאמץ גדול, אישרנו חברות שבפירוש לא עמדו בסטנדרטים, כדי שנגמור איכשהו את שנת הלימודים, לפחות מבחינת החיסונים. כולנו יודעים שחיסונים זה אפס קצהו, אבל פשוט לא יכולנו לצאת לחופשת הקיץ עם ילדים בלתי מחוסנים. לגבי אחיות, לקח חודשים רבים עד שבכלל חלק מהחברות עמדו במינימום של כח אדם, ואחר כך התחיל כל מהלך ההכשרה, שכמובן איננה הכשרה ראויה. אני חושבת שזו היתה פשיטת רגל מבחינה מקצועית, ואני מדברת אך ורק מבחינה מקצועית. לא הייתי רוצה לחזור על שנה כזו. יש לי הרגשה שיש לנו אחריות, ולא היתה לנו שום סמכות, כי הפיקוח לא רציני. אנחנו יכולים שוב לא לאשר אותם, אבל השנה מתקדמת והשירות לא ניתן, ואז, מה יוצא לנו מכך? לא היתה לנו שום סמכות לבצע את השירות. אני הרגשתי אחריות אדירה על מה שקורה, ואני מקווה שזה לא יחזור.

היו"ר מקסים לוי:

מר סמי דוד, בבקשה.

סמי דוד:

אני מחזק את גישתו של ד"ר לבנטל ושל הגברת דוידזון. ראשית, אני חושב שעד לאותה שנה שבה נכנסו החברות הפרטיות, ומדובר בתקופה שלפני שנה וחצי או שנתיים, רמת השירותים מבחינה מקצועית היתה הרבה יותר טובה. לצערי, כאשר נכנסו החברות הפרטיות, רמת השירות ירדה. שנית, אני חושב שאי אפשר לנתק את הנושא של רפואה מונעת בבתי ספר, מההמשכיות של התחנות לבריאות המשפחה. אותו צוות יכול לפעול בשני המקומות, וזה חוסך במשאבים ובכח אדם. אני חושב שהוכח, לאור הניסיון שהיה, שהמשכיות השירות בבתי הספר לאחר השירות בתחנות לבריאות המשפחה, היא הדבר הטוב ביותר. לדעתי צריכים להמשיך באותה מגמה.

היו"ר מקסים לוי:

ד"ר יצחק קדמן, בבקשה.

יצחק קדמן:

ראשית, אני חושב שצריך לתת למשרד הבריאות גמישות מסויימת בהפעלה על ידי גורם ציבורי לא פרטי. צריך לזכור שגם חלק מטיפות החלב מופעלות לא על ידי משרד הבריאות בחלק מהיישובים בארץ, אלא על ידי רשויות מקומיות גדולות או על ידי קופות החולים. אם מדברים על המשכיות, יכול להיות שבאותם מקומות, אותם גופים שנותנים את שירותי טיפות החלב, צריכים לתת גם את שירותי הבריאות לתלמיד. לא הייתי הולך על האופציה של הפרטה לחברות שמורכבות מחובשים בצה"ל שנותנים את השירות, אבל בכל זאת צריכה להיות אפשרות לגופים ציבוריים שכבר נותנים היום שירותי בריאות לאם ולילד, להמשיך במתן השירותים האלה.

שנית, אינני רוצה להכנס לעניינים פוליטיים, אבל אני חושב שהיה מאוד חשוב למצוא דרך לשלב פה את שר הבריאות. אם שר הבריאות רוצה להציע הצעה בעניין הזה, ויש סיכוי, מבלי לדחות את העניין בזמן, שמשרד הבריאות כולו, כולל העומד בראשו, וזה יגרור גם את האוצר, יעמדו מאחורי ההצעה הזאת ולא יבקשו להוריד אותה, אני חושב שזה יתרון עצום. יחד עם זה צריך לזכור את האלמנט של הזמן. אינני יודע איך אתם בנויים, אבל שנת הלימודים הבאה מתחילה ב-1 בספטמבר, שזה מעבר לפתח, ומישהו צריך להערך למתן השירות. במצב הנוכחי אינני יודע אם אתם נערכים כיום לתת את השירות.

יעל דוידזון:

אנחנו מתחילים להערך לכך.

יצחק קדמן:

דבר כזה צריך להקבע כבר היום, ואולי אפילו היום זה כבר מאוחר מדי.

יעל דוידזון:

זה לא יהיה פשוט.

דניאלה ירון:

אני רוצה לחזק את דברי מר קדמן. אני חושבת שהשאלה המרכזית צריכה לבחון אם יש למשרד הבריאות די כח אדם. כפי שאמרה הגברת דוידזון, הם רק מתחילים להערך, ולכן הייתי בודקת היטב נקודה זאת ומבקשת ממשרד הבריאות להראות אם הוא באמת מסוגל לתת שירותים בכל הארץ.

תמר גוז'נסקי:

מי לדעתך חיסן עכשיו את הילדים הלא מחוסנים?

דניאלה ירון:

כ-50% מילדי מדינת ישראל לא מקבלים שירותים באמצעות משרד הבריאות. אני חושבת שזה נתון שדורש לבדוק כיצד משרד החינוך יכול לתת שירותים במקומות האלה. אם הוא מסוגל, אדרבה, אבל אני חושבת שהוא צריך להוכיח את היכולת שלו.

דבר נוסף, אני חושבת שעצם הבחירה של הרשויות לעבוד גם עם חברות פרטיות, בין בגלל מחיר, בין בגלל אפשרות של חופש בחירה, ובין בגלל תימרון ויכולת לקבל שירותים נוספים שסל הבריאות לא מאפשר אותם, צריכה להלקח בחשבון.

היו"ר מקסים לוי:

הפן הראשון הוא שהרשויות המקומיות אינן רוצות בכלל במתן שירותים לא על ידי החברה, ולא על ידי אף אחד, וזאת גישתו של יושב ראש מרכז השלטון המקומי. את מדברת על הצד הכלכלי של החברה. מוטב שנשמע את נציג משרד הבריאות, כדי שנדע אם הוא יכול לתת את השירותים. אני מניח שאם זה נתון בידי אחריות משרד הבריאות, הרי מכח החוק אין מניעה למשרד הבריאות לצאת מחר במכרז. זה לא חייב להיות כתוב, כי אם הוא רוצה לבצע משהו ויוצא במכרז, אין בעיה בכלל. אם אני מבצע זאת על ידי רשות מקומית, והרשות המקומית יוצאת במכרז, לא כתוב בחוק שהיא צריכה להתקשר או לא להתקשר.

דורית מורג:

אני חושבת שכדאי להוסיף: "או מי שהוסמך על ידו", כלומר, על ידי משרד הבריאות, כדי לא לסגור את זה עד הסוף.

היו"ר מקסים לוי:

אבל לפני כן צריך לכתוב שזה באחריות משרד הבריאות, ואז להוסיף: "או מי שהוסמך על ידו".

דורית מורג:

כן, ואז משרד הבריאות יכול להסמיך גם את הרשויות המקומיות ולא לצאת למכרז.

אילנה מישר:

ברגע שיוצאים למכרז, צריכים לנהל אותו על פי חוק חובת המכרזים, ואי אפשר למנוע מחברה פרטית להתחרות, וכך נוצרת בעיה. אם רוצים להכניס את זה לחוק, צריכים לכתוב: "גוף ציבורי".

היו"ר מקסים לוי:

רבותי, הצעתי עומדת בעינה והיא: "אחריות על ידי משרד הבריאות". מבחינתי, לפי הניסוח הזה, מותר לו לעשות מה שהוא רוצה.

משה בוטון:

אדוני היושב ראש, יש לי כמה הערות. היו לי שיחות עם הגברת אילנה מישר, היועצת המשפטית של משרד הבריאות, לגבי תיקונים מסויימים בהצעה. ישנם שני דברים עקרוניים שאני מבקש לגביהם את אישור הוועדה, ואחר כך אני מבקש להרשות לגברת מישר ולי לנסח יחד את הסעיפים בצורה מסודרת.

הדברים שאני מבקש לגביהם את אישור הוועדה הם, ראשית, לבטל את סעיף 18 לחוק ההסדרים במשק המדינה, ושנית, להחיל את תחולת החוק למפרע מ-1 בספטמבר 1996, כדי שלא יהיה חלל ריק, כך שמאז אין חובה על ההורים לשלם.

דורית מורג:

רציתי להעיר שלא נקבע בשום מקום בחוק מהו סל הבריאות לתלמיד, ויכול להיות שאנחנו נכנסים כאן למקום שלא רצינו להכנס אליו.

משה בוטון:

כתוב בתוספת השלישית מהו סל הבריאות לתלמיד: "בדיקות שגרה, חיסונים, מעקב והדרכה בידי רופא ואחות לתלמידים בבתי הספר".

אילנה מישר:

יכול להיות שיש מקום לשקול את העברת הסעיפים האלה לפרק בחוק שמדבר על מתן שירותים, ולא להוראת מעבר, וזה יחייב גם להעביר את העניין של טיפות החלב שעומד היום באותו מעמד. אם מדובר בהחלטה עקרונית, כדאי לעשות זאת, כדי לתת לחוק צורה טובה יותר.

תמר גוז'נסקי:

אם משרד המשפטים מסכים לשינוי הזה, אין בעיה לבצע אותו.

טלי שטיין:

אנחנו רוצים לבחון את העניין.

תמר גוז'נסקי:

הגברת שטיין, האם את מסכימה לכך שהרשימה שישנה בתוספת השלישית תועבר לגופו של החוק, ושם ייאמר שנותנים שירותים לילדים ולתלמידים? כך הדבר יקבל את המקום המגיע לו בחוק אחת ולתמיד. אם משרד המשפטים לא יתנגד, החוק יהיה יותר אסתטי.

טלי שטיין:

אנחנו נבדוק את העניין יחד עם מר משה בוטון.

משה בוטון:

אני מוכן לקרוא את החוק, כפוף לכך שנכניס שינויים במקומות מסויימים.

הצעת חוק ביטוח בריאות ממלכתי (תיקון מס' 5) (שירותי בריאות לתלמידים בבתי הספר), התשנ"ז-1997

"1. בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994 (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 15, סעיף קטן (ה) - בטל"

יכול להיות שכאן נוסיף: "אחרי סעיף 21 לחוק העיקרי שירותי בריאות לתלמיד יבוא: 21א' שירותי בריאות לתלמיד כמפורט בסעיף 1(7) בתוספת השלישית ינתנו בידי משרד הבריאות"

"2. בסעיף 69 לחוק העיקרי

(1) בסעיף קטן (א1), במקום "ו-6" יבוא "6) ו-7);

(2) אחרי סעיף קטן (א1) יבוא:

"(2א) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(א1), שירותי הבריאות לתלמידים בבתי הספר המנויים בתוספת השלישית בסעיף 1(7), ינתנו בידי משרד הבריאות."

3. אחרי סעיף 69 לחוק העיקרי יבוא:

"מימון על ידי המדינה 69א. אל אף הוראת סעיף 7(א) בפסקה (2) להגדרה "סל השירותים הבסיסי", ועל אף האמור בכל דין, שירותי הבריאות לתלמידים בבתי הספר, המנויים בתוספת השלישית בסעיף 1(7), ינתנו על חשבון אוצר המדינה."

4. התוספת השלישית לחוק העיקרי - בטלה."

כאן אני מוסיף את סעיף 5 שאיננו כרגע בנוסח הכחול:

"תיקון חוק ההסדרים במשק המדינה 5. בסעיף 18 לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 1997), התשנ"ז-1997, סעיף קטן (א) - בטל"

לגבי התחילה, אני אבדוק את העניין, ואם זה יאושר על ידי משרד המשפטים, יהיה כתוב:

"6. תחילתו של חוק זה ביום י"ז באלול התשנ"ו (1 בספטמבר 1996)."

אדוני היושב ראש, אני מבקש רשות לעשות עוד שינויים טכניים בתיאום עם משרד הבריאות, אבל בכל מקרה יהיו שני עקרונות יסוד. ראשית, ההורים לא ישלמו, ושנית, זה לא יועבר לקופות החולים, אלא זה ינתן על ידי משרד הבריאות. כפוף לעקרונות האלה, נרשה לעצמנו לעשות שינויים בניסוח ובמיקום הסעיפים.

היו"ר מקסים לוי:

הוחלט - להעביר את הצעת חוק ביטוח בריאות ממלכתי (תיקון מס' 6) (שירותי בריאות לתלמידים בבתי הספר), התשנ"ז-1997 לקריאה שנייה ושלישית.

הצעת חוק עבודת נשים (תיקון - זכות האשה בהריון), התשנ"ז-1997

היו"ר מקסים לוי:

אנחנו דנים כעת בהצעת החוק של קבוצה גדולה מאוד של חברי כנסת. הצעת החוק אומרת שלמעבידה של אישה בהריון היה אסור להעסיק אותה בשעות נוספות. הצעת החוק באה לתקן ולומר שהמעביד לא יוכל להעסיק אותה בשעות נוספות, אבל אם היא תרצה לעבוד שעות נוספות, היא תוכל לעשות זאת, כדי שלא יורע מצבה הכלכלי. האפשרות הזאת היא האופציה שלה ולא של המעביד.

משה בוטון:

מדובר גם בעבודת לילה.

תמר גוז'נסקי:

אני רוצה להוסיף ששר העבודה והרווחה, מר אלי ישי, הודיע שהממשלה מכינה הצעת חוק. הגענו להסכמה שהדיון בהצעת החוק הזאת בקריאה ראשונה ייעשה בשילוב עם הצעת החוק הממשלתית.

ענת מאור:

הניסוח צריך להיות הניסוח הפוזיטיבי. אין סיבה שאישה לא תוכל לעבוד ככל שהיא רוצה, וחובת ההודעה עליה צריכה להיות הפוכה. היא צריכה להודיע למעביד רק אם היא לא מעוניינת.

תמר גוז'נסקי:

זה מקובל.

משה בוטון:

בשלב זה נעביר את ההצעה כמות שהיא, ואחר כך אפשר לתקן בתיאום עם משרד העבודה.

היו"ר מקסים לוי:

הוחלט - לאשר לקריאה ראשונה את הצעת חוק עבודת נשים (תיקון - זכות האשה בהריון), התשנ"ז-1997. יחד עם ההצעה הזאת, אנחנו מביאים לקריאה ראשונה את הצעת החוק הממשלתית עם כל ההערות.

אני מודה לכם, הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 10:50